Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Pois puolueet!

Kansanliikkeen äänenkannattaja

Numero 34

25. VIII. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Marxilaisen kunnallispolitiikan aikaansaannoksia

Tyypillinen näyte Savonlinnasta

Korkeiden veroäyrien paikkakunnat ovat viime vuosina luonnollisesti poteneet yritteliäisyyden puutetta. Niin esim. Savonlinnan kaupunki, jossa ainoana suurena teollisuusyrityksenä on Itä-Suomen Kutomo Oy., joka on Schauman Oy:n sisaryhtiö. Savonlinnassa sillä on eräs pohjoismaiden suurimpia faneeritehtaita. Kaupungin kanssa sillä on ollut maa-alueriita, joka on päättynyt kaupungin häviöksi. Liikemiespiirit, juristit ja eräät porvarilliset kunnallismiehet asettuivat sille kannalle, että päätökseen tyydyttäisiin, koska tiedossa oli, että yhtiö aikoisi rakennuttaa alueille huomattavia teollisuuslaitoksia, nim. laajentaa suunnitelmiaan sulfiittiselluloosatehtaalla. He katsoivat, että olisi tärkeätä tehdä kaikki voitava uusien verotusobjektien ja työmahdollisuuksien paikkakunnalle kiinnittämiseksi. Esikaupunkiliitoksen kautta vasemmistolaistunut valtuusto kuitenkin oli toista mieltä ja niin päätettiin jatkaa alueriitaa hovioikeudessa.

Nyt on lehdissä mainittu, että Pietarsaareen aijotaan lähiaikoina rakentaa huomattavia teollisuuslaitoksia, m.m. 8-raaminen saha, massa- ja kuusifaneeritehdas, kaikki Schauman Oy:n toimesta. "Savonmaan" tietämän mukaan ainakin osa näistä laitoksista on juuri niitä, jotka olisivat tulleet Savonlinnaan, ellei kaupunki olisi päättänyt jatkaa riitajuttuaan. Lehti kertoessaan asiasta valaisee sitä vielä seuraavasti:

Lähinnä raaka-aineseikat, kuten seudun useiden sahojen jäteaineet, ovat puhuneet voimakkaasti Savonlinnan puolesta sulfaatti-selluloosatehtaan paikkana. Kun kuitenkin riita Savonlinnassa on pitkistynyt, tahtonee yhtymä nyt toteuttaa laajennussuunnitelmaansa sulffiittiselluloosatehtaan muodossa toisaalla, jossa sillä on valmiit mahdollisuudet. Asia tosin ei vielä liene lopullisesti päätöksessä ainakaan massatehtaan suhteen, mutta tuskin enää Savonlinnan hyväksi autettavissa. Missään tapauksessa ei yhtymä ryhdy molempien massatehtaiden rakentamiseen.

Mitä sahahankkeeseen tulee, niin olemme jo aikaisemmin kertoneet, että aikuperäisiin yhtymän suunnitelmiin Savonlinnassa on kuulunut ainakin osan Alholman sahasta siirtäminen tänne.

Nyt on kuitenkin kaikki laajennussuunnitelmat Savonlinnassa "kuolleessa pisteessä". Vieläpä on tietämämme mukaan punnittu sitäkin mahdollisuutta, että osa Itä-Suomen Kutomo Oy:n tuotannosta siirrettäisiin verotus- y.m. puhtaasti taloudellisista syistä Joensuuhun. Melko pienin kustannuksin voidaan sinne siirtää 30 % Savonlinnan tuotannosta. Se merkitsee noin 250 työtöntä täällä.

Sellaiseen johtaa sosialistiemme "suunnitelmatalous" satamaohjelmineen kaupungissa, jossa vanhankin sataman dollarit tuntuvat vielä raskaina veronmaksajain kukkarossa.

IKL:n

Etelä-Pohjanmaan piirin syysjuhla

IKL:n Etelä-Pohjanmaan piirissä on päätetty viettää koko piiriä käsittävä syysjuhla. Se pidetään Seinäjoella Yhteistalossa ensi syyskuun 24 pnä, sunnuntaina. Juhla keskittyy varsinaisesti illalla pidettävään tilaisuuteen, johon puhujiksi ovat jo lupautuneet maanv. Kosola ja leht. Ala-Kulju. Niinikään on puhujaksi pyydetty ev. Somersalo ja on toiveita, että hän silloin voi saapuakin, m.m. kertomaan terveisiä äskeisiltä ulkomaanmatkoiltaan. Muun ohjelmankin suhteen on jo ryhdytty valmisteluihin.

Osanotto juhliin tulee kaikesta päättäen muodostumaan suureksi, koskapa jo nyt on tiedossa, että piirin eri osastoista saapuu runsaasti mustapaitoja. Kaikkien piirin osastojen sopii ruveta matkaa valmistelemaan ajoissa.

Tässä yhteydessä mainittakoon, että IKL:n Ylistaron paikallisyhdistyksellä on syysjuhlansa syyskuun 10 pnä. Ohjelma alkaa jo olla valmiina. Puhujista mainittakoon m.m. kansanedustaja, past. Simojoki.

Kommunistit toiminnassa

VIRANOMAISET YLLÄTTIVÄT MUHOKSESSA KOMMUNISTISEN KOKOUKSEN.

T.k. 20 pnä oli Muhoksen piirin nimismiehen tietoon tullut, että kommunistien olisi pitänyt murtautua suljettuna olevaan Muhoksen Kylmälänkylän työväentaloon, käyttääkseen sitä tarkoituksiinsa. Nimismies lähtikin sanotun päivän iltana paikallisen poliisin ja erään siviilihenkilön kanssa työväentalolle. Siellä olikin parhaillaan kommunistien kokous- ja iltamatilaisuus, mutta ennenkuin viranomaiset pääsivät sisälle, olivat murtautujain asettamat vartijat toimittaneet uhkaavasta vaarasta viestin sisälle. Talossa syntyi tällöin kova pakokauhu, alkaen ihmisiä hyppiä ulos ikkunoista ja ovista. Viranomaiset onnistuivat kuitenkin pidättämään noin viitisenkymmentä sisällä ollutta, jotka alustavassa kuulustelussa kertoivat talolla olleen aluksi kokouksen sekä senjälkeen iltaman, jonka juuri viranomaiset olivat paikalle tulollaan keskeyttäneet.

Alustavien kuulustelujen jälkeen laskettiin tilaisuudessa olleet vapaalle jalalle, mutta tullaan jutussa jatkamaan tarmokkaasti tutkimuksia jutun päätekijöiden selville saamiseksi. Myöskin on todennäköistä, että työväentalo on ollut käytännössä jo pitemmän aikaa, tullen tämäkin selvitetyksi tutkimuksia jatkettaessa.

Jarno Pennanen

esiintynyt taaskin kommunistien asioilla

Helsinkiläisen kommunistiehdokkaan asia oikeudessa esillä.

Vaalien aikana herätti huomiota radiotiedoituksissa mainittu lause, että kommunisteillakin oli määrätty äänimäärä. Selvisi, että eräs rouva Märtha Nyström, joka oli "päässyt pujahtamaan" demokraattien ehdokaslistoille, olikin täysi kommunisti. Asiaa on nyt tutkittu ja on siinä sukeltanut jälleen esiin Uuden Suomen ent. toimittaja Jarno Pennanen, jonka alullepanema kommunistinen Hiilet-niminen yhdistys joku aika sitten lakkautettiin.

Tutkimuksissa on selvinnyt, että ennen vaaleja oli levitetty m.m. tämän ehdokkaan puolesta lentolehtisiä, jotka oli painettu 6,850 kpl. kirjapaino Tuotteessa Helsingissä. Nyströmin valitsijayhdistys oli muodostunut siten, että muuan nyt syytteessä olevista henkilöistä on ennen vaaleja kierrellyt talosta taloon ja soitellut ovikelloja ja esittänyt huoneitten haltijoille asiansa sekä pyytänyt näitä merkitsemään nimensä valitsijayhdistyksen asiapapereihin, jotka edustaisivat "työttömien työläisten" listaa. Alku tälle nimien keräystoiminnalle oli syntynyt Helsingin paikanvälitystoimistossa, jossa muutamat henkilöt yhdessä syytettyjen kanssa olivat vaalivalmisteluista keskustelleet ja "työväestön osanotosta vaaleihin". Kesäkuun 29 päivänä oli sitten pidetty yleinen valitsijayhdistyksen kokous Yhteiskunnallisen Korkeakoulun huoneistossa, Franzeninkadun varrella. Kokouksen puheenjohtajana toimi työmies Eero Nuutinen ja oli kokouksessa valittu kolme henkilöä valitsijayhdistyksen toimikunnaksi. Toimikunta oli sittemmin pyytänyt ent. toimittaja Jarno Pennasta valitsijajyhdistyksen toimiston apulaiseksi, jonka tehtävänä oli jättää Uudenmaan läänin maaherralle anomus saada valitsijayhdistyksen nimiin myydä 20,000 kpl. erikoisia vaalimerkkejä, joiden hinnaksi oli päätetty asettaa 2 markkaa kappaleelta. Niinikään oli herra Pennanen lainannut valitsijayhdistykselle 1,000 markkaa ja tämän lisäksi lahjoituksina oli valitsijayhdistys saanut "Helsingin satamasta" eräältä tuntemattomalta henkilöltä 400 markkaa. Valitsijayhdistyksen kokouksessa oli päätetty painattaa kaiken kaikkiaan 20,000 kappaletta lentolehtisiä.

Juttu Eva Matilda Jokista sekä muita valitsijayhdistyksen toimikunnan jäseniä vastaan on ollut esillä parisen kertaa Helsingin raastuvanoikeudessa, mutta lykätty.

Eestin Opettajaliitto

PÄÄTTÄNYT LIITTYÄ JÄSENENÄ TYÖVÄENYHDISTYSTEN KESKUSLIITTOON.

Tallinnassa on pidetty 11. yleisvirolainen opettajakokous. Puhtaasti ammattikysymysten ja niitä koskevien säännösten ohella hyväksyttiin myöskin poliittisluontoisia päätöksiä. M.m. päätettiin, että opettajaliitto liittyy jäsenenä Viron työväenyhdistysten keskusliittoon. Lisäksi vaatii kokous, että fascistista ja kommunistista liikettä on tarmokkain keinoin vastustettava, koska nämä liikkeet uhkaavat kansanvaltaista valtiojärjestystä. Viimemainittua kysymystä käsiteltäessä pani erään lehden toimittaja päätöstä vastaan vastalauseensa. Hänen lausuntonsa tukahdutettiin vihellyksin ja jalkojen tömistyksin.

Sinäpä sen sanoit...

IKL: voittajapuolue Edistys: unitautinen

Kuulkaa, mitä Toivola puhuu

Omalaatuisuudestaan tunnetuksi tullut Turun Sanomat on taas järjestänyt "kansanvallan" pimeään yöhön oikein räiskyvän ilotulituspommin. Jos sellaisia rupeaa tulemaan useammin, ei tässä enää ole hätäkään. Aletaan vaan levittää Turun Sanomia ja IKL menee eteenpäin, että suhina käy. T.k. 23 pnä se julkaisee pääartikkelin, joka yllätyksellisyydessään etsii vertoja. Meidän mieluisa velvollisuutemme on julkaista artikkeli kokonaisuudessaan. Sen otsikkona on: Kuniaa IKL:n toimintatarmolle! Kas näin:

"Vuosia sitten herätti Turun Sanomat suuttumusta lausuessaan Kansallisen edistyspuolueen erään järjestökokouksen jälkeen:

"Ja sitten me pantiin maata".

Meidän ilkeästi sanottu arvostelumme kohdisui sellaiseen väsyneeseen, nukkuneeseen ja hengettömään valtiolliseen toimintaan, joka täyttää muutamat muodollisuudet, mutta josta puuttuu nuukaansa tempaava, luottamusta herättävä ja uskoa antava elämä. Ajan tapahtumat ovat osoittaneet, että arvostelumme oli oikea. Puolue, jonka olemassaolo on viimeisten kymmenen vuoden aikana ollut melkein yhtämitaista typistymistä, parhaassa tapauksessa paikallaan pysymistä ja joka edullisimmissakaan olosuhteissa, kuten tänä kesänä ei pystynyt valtaamaan nimeksikään takaisin aikaisemmin menettämiään asemia, potee jatkuvaa unitautia. Sen piirissä on pelätty ja pelätään ripeää, herättävää toimintaa. Ollaan tyytyväisiäkin puolueen pienuuteen eikä suunnitelmallisesta ja määrätietoisesta toiminnasta voimien kartuttamiseksi ole vuosiin ollut jälkeäkään havaittavissa. Tuloksena on alituinen kelpoisuus hätävarahallituksien muodostamiseen, mutta kykenemättömyys sellaiseen omatahtoiseen valtioelämän johtamiseen, johon puolueella olisi henkistä voimaa ja johon sen epäilemättä oikeuttaisivat. Edistyspuolueen hallitustoiminnan tekeekin useimmiten mahdolliseksi eräiden toisten puolueiden hallitushaluttomuus, vaan ei puolueen oma elinvoima.

Vastakohdaksi tälle "sitten-me-pantiinmaata"-toiminnalle asettaisimme sen toimintatarmon, jota lapuanliike nykyisessä muodossaan, IKL:n nimellä osoittaa. Edistyspuolue ei esimerkiksi maan pääkaupungissa toimeenpannut vaalien edelläkään ainoatakaan suurta julkista kokousta, kun taas lapuanliike vaalien jälkeisinä kesäviikkoinakin on järjestänyt sekä Helsingissä että maaseudulla sarjan julkisia kokouksia. Edistyspuolue heräsi joitakin kuukausia ennen vaaleja järjestelemään ehdokaslistojaan, joihin otetaan enemmän tai vähemmän umpimähkäisesti nimiä vaalipiirien eri kulmakuntien tyydyttämiseksi. Lapuanliike näyttää jo nyt järjestävän toimintansa lähintä kolmivuotiskautta silmälläpitäen iskeäkseen ensi vaaleissa äskeistä tulisemmin. Lapuanliike antaa porvarillisille puolueillemme jo nyt näytteen siitä, miten on toimittava, kun on voitontahtoa ja uskoa asiaan.

Se tunnustus, minkä näin annamme lapuanliikkeelle, ei luonnollisesti sisällä tunnustusta sen periaatteille eikä kaikille sen toimintamuodoillekaan. Kestävämpien periaatteiden ja syvemmälle tähtääven toimintamuotojen avulla voitaisiin saavuttaa samaa toimintatarmoa osoittaen parempia tuloksia. "Sitten-mepantiin-maata"-ilmiön vastakohtana on IKL:n toimintatarmo kuitenkin näytteenä siitä, mitä kansanvaltaisella taholla olisi jo ollut aikoja sitten tehtävä.

Jos yhä jatketaan vanhaan malliin, niin jo ennakolta uskallamme sanoa, että IKL on saavuttava huomattavia voittoja myöskin edistyspuolueen kustannuksella. Ja sitten kolmen vuoden perästä on myöhäistä katua".

MITÄ TARKOITTAA

VALTIONPALVELIJAIN PUKU- JA MERKKIKIELTO

STT tiedotti t.k. 23 pnä:

Valtioneuvoston tietoon on tullut, että eräät valtion viran- ja toimenhaltijat ovat julkisesti jopa virantoimituksessakin esiintyneet sellaisissa puvuissa, joiden tarkoituksena on osoittaa kuulumista määrättyyn poliittiseen järjestöön tai puolueeseen taikka kantaneet puvunosia tai helposti näkyviä merkkejä, joilla on mainittu tarkoitus. Tämän johdosta valtioneuvosto on sisäasiainministeriössä tiistaina tapahtuneessa esittelyssä katsonut tarpeelliseksi huomauttaa ja antaa asianomaisten viran- tai toimenhaltijain tietoon saatettavaksi määräys, että sanotunlainen esiintyminen on omiaan horjuttamaan sitä luottamusta valtiovallan edustajiin ja heidän tasapuolisuuteensa, joita heidän tehtäviensä menestyksellinen hoito välttämättömästi edellyttää ja on katsottava sellaiseksi valtion viran- tai toimenhaltijalle sopimattomaksi käyttäytymiseksi, josta hän voi joutua niiden seuraamusten alaiseksi, joka mainitunlaisesta käyttäytymisestä lain ja asetusten mukaan johtuu.

Valtioneuvoston edelläkerrottu määräys on valtioneuvoston päätöksen mukaisesti saatettu kiertokirjeellä ministeriöiden ja valtioneuvoston kansliain alaisten viranomaisten tietoon ja noudatettavaksi.

*

Alku siis on lupaava. Mikä on oleva seuraava ukaasi?

Tämä tiedoitus on syytä lukea erittäin tarkkaan. Sehän näet kuuluu niihin nykyisen hallituksen otteisiin, joista selvän saamiseen tarvitaan vähintäin oraakkelia.

Asetuksesta ilmenee, ettei valtion viran ja toimenhaltija saa yleensäkään julkisuudessa millään tavalla näyttää, että hän kuuluu johonkin poliittiseen järjestöön tai puolueeseen. Onko se luetta-

Nationalismi—despotismia?

Ruotsin opetusministerin muumiomaista ajattelua

Aikakaudessamme on käynnissä voimakas maailmankatsomusten kamppailu, joka valtiollisessa mielessä ilmenee nykyisin toisaalta vanhentuneen liberalismin eli vapaamielisyyden ja toisaalta jonkinlaisen fascistisen yleissuunnan välisenä taisteluna. Vivahdukset kummassakin katsomuksessa ovat erilaiset eri maissa, mutta yleistä samoin pyrkimysten sukulaissuussuhdetta ei voi olla huomaamatta. Kun takavuosina porvarillinen maailma eleli uneliaana antaen kommunismin ja marxismin pitää huolta yhteiskunnallisista hyökkäysretkistä, ovat "virrat" sikäli muuttuneet, että kansakunnissa on herätty näkemään tällaisen aseman kestämättömyys ja vaarallisuus. kommunismi ja marxismi edelleenkin toimivat, mutta nyt enemmän puolustajaasennossa niitä kansallisia hyökkäysvoimia vastaan, jotka viime vuosina ovat syntyneet kansakuntain sisäisen elämän uudistamisen merkeissä, ja se tehtävä, joka nyt porvarillisela liberalismilla on, on selvästi ei enää vain välittäjätehtävä, vaan tuen antaminen kommunismille ja marxismille näiden puolustussodassa. Siten, kun fascistiluontoiset liikkeet ovat avoimessa ja leppymättömässä taistelussa punaisuutta vastaan sen eri muodoissa, on niiden ollut pakko nousta taisteluun myöskin tuota tukea antavaa vapaamielisyyttä vastaan, muodostaenkin taistelun tämä puoli nykyisin oman erikoisen lukunsa. Meidänkin maassamme se selvästi on olemassa. Ei tarvitse muuta kuin vilkaista n.k. keskustalehtiin päivittäin huomatakseen, miten kipeä kysymys se sillä taholla on. Niin kipeä, että sikäläinen lehdistö näyttää kokonaan unohtaneen marxismin ja kommunismin olemassaolon ja puhuu ainoastaan fascismihirviöstä. Tämä puhe on laadultaan ilmeisen pelon aiheuttamaa hätähuutoa, joka verhoutuu onttoihin "kansanvallan" ja "laillisuuden" juhlafraaseihin — oljenkorsia, joihin on tartuttava, kun silloin missä jo selvästi häämöittää lähestyvät tilinteon päivät. Tämä "humaanisuus" nim. tietää, että sen on ennemmin tai myöhemmin annettava tiliselvitys niistä leivisköistä, joita se — valtiollisessa johtoasemissa ollen — on huonosti kansakuntain hyväksi käyttänyt.

Mielenkiintoista on seurata tätä taistelua myöskin naapurimaiden lehdistön kautta. Ruotsissa näyttää tämä asia otettavan nyt oikein "tieteellisenkin" pohdinnan alaiseksi. Siellähän juuri näet tuo humaanisuus ja liberaalisuus on saanut viettää makianleivänpäiviä aina siihen määrään, että tämä kuninkaallinen valtakunta alkaa olla valmis kommunistiselle nimenmuutokselle. Ja kun sielläkin kansallisesti valveutuneet piirit — joiden lukumäärä toistaiseksi vielä on pienehkö — ovat huomanneet vaaran, ovat hekin hostaneet taistelulippunsa, josta taas on seurannut, että valtaapitävä vasemmisto puolestaan on käynyt julistamaan näiden "fascististen ilmiöiden nousevaa vaarallisuutta. Taistelu kiihtyy sielläkin huomattavassa tempossa.

Ruotsin ulkoministeri Östen Unden, marxilainen yliopistomies muuten, on äskettäin pitänyt huomattavan puheen tästä päivänkysymyksestä koettaen siinä selitellä kansallisten liikkeiden olemusta tietenkin puhtaasti marxilaisesta "kansanvaltalähtökohdasta". Hän selittää, että fascismi, kansallissosialismi y.m. niidenkaltaiset liikkeet, ovat ennenkaikkea nationalismia, joka asettaa korkeimmaksi poliittiseksi ohjeekseen ja moraaliseksi hyveeksi häikäilemättömän oman maan etujen valvomisen kyynillisesti ala-arvioimalla muita maita. "Mutta tähän vanhaan banaaliin nationalismiin on tullut iisäpiirteitä, jotka tekevät sen vieläkin vaarallisemmaksi ja kulttuurivastaisemmaksi. Sellainen on usko omaan kansakuntaan valittuna kansana, joka rodullisesti ja historiallisesti on yläpuolella kaikkien muiden. Sellainen on edelleenkin sen demokratisminvastainen asenne, jonka mukaan tämän tällaisen kansakunnan pitäisi kehittyä valtiomuotoon, joka lähinnä muistuttaa sitä, mitä tapaamme nimittää aasialaiseksi despotismiksi — johtajaperiaatteineen y.m.s. Kolmantena katsomuskohtana, samaten despotismin mukaisesti, on pyrkimys poistaa kaikki kansalaisvapaudet ja -oikeudet sekä korvata sanan- ja ajatuksenvapaus pakkoajattelulla, saattaa sanomalehdistö ylhäältä johdetuksi ja kieltää kaikki vastustajain puolueet, lehdet ja muu toiminta". — Tähän suuntaan kaavailee prof. Unden kansallisia virtoja, täysin meikäläiseenkin vasemmiston ja keskustan taholta alkaneeseen peloittelutyyliin. Hän huomauttaa vielä, että Ruotsissa sellaisella suuntauksella ei ole menestymisen mahdollisuuksia ja jatkaa: "Me ruotsalaiset emme uskottele olevamme jokin valittu kansa paitsi sikäli kyllä, että me emme halua tulla kohdeltaviksi epäitsenäisinä orjina ja totella, mitä saamme ajatella ja lausua".

Puhuja tietysti ei sanallakaan ole huomauttanut sitä, että ruotsalaiset jo tätä nykyä kyllä ovat komennuksen alia, nim. Moskovan komennuksen. Eihän ole suinkaan mikään salaisuus, että Ruotsi yhä on punertumassa ja että kommunistit saavat siellä huseerata mielin määrin. Kun heidän otteensa yhä enemmän saavat jalansijaa, voi Ruotsi jo lähitulevaisuudessa yhtenä kauniina aamuna herätä huomatakseen olevansa täysin punakahleissa. Saattanee olla silloin enää myöhäistä puhua ajatuksenvapaudestakaan.

Tämä ilmiö — vaaran näkeminen yksinomaan nationalismissa ja punaisuuden "unohtaminen" — on nykyisin varsin yleinen monessa maassa siitä huolimatta, että nationalismi sanan puhtaimmassa merkityksessä nykyisin kuitenkin elää silminnähtäviä nousunpäiviä. On perin vaikea käsittää, että sellaiset kulttuurimiehet kuin prof. Unden ja muut sellaiset, huolimatta siitä, että he lukeutuvat sos.demokraateiksi, ovat yhtä sokeita näkemään ajanmerkkejä kuin jotkut jukuripäiset rahvaspuoluepomot. Luulisi, että sivistys herkistää henkisiäkin aisteja, mutta niin ei näytä olevan laita yleisesti. Päinvastoin — ja senhän tiedämme kokemuksesta omassa maassamme — usein puoluedemagoogit ovat löydettävissä juuri opillisen sivistyksen saaneitten parissa. Sitä ei voi ymmärtää muuten kuin että nykyisessä kulttuurissa on paljon turhaa, kansainvälistä kamaa, joka synnyttää omituisia idealismin kyhmyjä aivokopassa. Siksipä juuri itse kulttuurielämän tervehdyttämisen kannalta olisi tärkeätä, että kansalliset tuulet pääsisivät henkimään voimakkaina kaikissa eteenpäinpyrkivissä kansakunnissa. Kulttuurin veren puhdistaminen haihattelullisista näivetysjätteistä ja kansainvälisistä helppoheikkimäisyyksistä on samaten kuin myös koko valtiollisen elämän verenkäynnin uudistaminen ajanvaatimiin normeihin se tehtävä, joka nykyisen sukupolven on ratkaistava. Se kyllä tulee viemään erinäisiin "vapauden" rajoituksiin, joka itkettää niitä, jotka ovat tottuneet käsittelemään vapautta vain omaksi huvikseen. Liberaalit nimittäköötä tätä pyrkimystä despotismiksi tai miksikä hyvänsä, se on kuitenkin ainoa tie, joka vie oikeaan kansakunnalliseen vapauteen ja kehittää nationalismin jaloksi taisteluksi ihmiskunnan kokonaisuudenkin nimessä. Uusi nationalismi poikkeaa kyllä entisestä siinä, että se ei ole omatarkoituksensa. Ja saattaa olla, että tässä taistelussa ylimenokautena täytyy tehdä erinäisiä kipeältä tuntuvia leikkauksiakin, mutta mätäpaiseethan on puhkaistava. Kun tulevia historialehtiä kerran kirjoitetaan, silloin tullaan ihmettelemään sitä "kansanvallan" ja väärän laillisuuden muumio-oppia, jollaisen puolustamiseksi Ruotsissakin vielä v. 1933 on pantu puhujanpaikalle oikein yliopistomies. Tulee aika, jolloin nykyismallisen "kansanvallan" ritarit riippuvat museoiden nauloissa kuten historialliset "nähtävyydet" konsanaan. Mutta museoiden primitiivisten esineiden osastolla.

va niin, että tässä asemassa oleva henkilö ei siis saa omatakaan mitään itsenäistä poliittista mielipidettä? Joh hänen rintapielessään sattuu "vanhalta muistolta" olemaan esim. jonkun poliittisen puolueen jäsenmerkki, sanomalehden asiamiehisyydestä kellonperissä riippuva koristus t.m.s., on sellainen poistettava. Maalaisliittolaiset käyttävät yleisesti saappaita. Ne on kiellettävä, samoinkuin edistysmielisten knalli- ja silinterihatut. Sosialisteilla taas on monenlaisia järjestömerkkejä, työnjuhlamerkkejä, yleisiä puoluemerkkejä y.m. puhumattakaan sen nuorisoliiton puvuista. Mutta eikö saman tien olisi syytä kieltää yleensä kaikenlaisten rinta- y.m. merkkien pito. Vaikeatahan on tietää, milloin merkki on poliittinen, milloin joku muu. Myöskin maisteri- ja muut sormukset saattavat "tasapuolisissa" kansalaisissa herättää poliittisia epäilyksiä ja kiihoittaa. Mutta jos merkit kielletään, on kai syytä kieltää myöskin jäsenkirjat taskuista, sillä niitähän saattaa yksi ja toinen vetää esiin kiihoitus- ja värväystarkoituksissa. Kansanedustajain vapaaliput junissa ovat erikoisen kiihoittavia niiden kansalaisten silmissä, joilla niitä ei ole j.n.e.

Entä sitten pukukysymys? Tähän mennessä ei kyllä ole mitään "poliittista järjestöä" edes manattu oikeuteen, mutta tietysti puvut kaikkein kiihoittavimpina on poistettava ennenkuin oikeusistuin ehtii edes päästä ajattelun alkuun. Mutta minkälaisia pukuja tässä tarkoitetaan? Maalaisliiton saappaista jo oli puhe ja edistysläisten diplomaattihatuista. Helsinkiläistyneet puoluejohtajat käyttävät hyvin yleisesti frakkeja kuten diplomaatitkin. Nehän kiihoittavat, sillä ne ovat — mustia. Kuka lopulta ratkaisee, mikä puku tai puvunosa on sallittu. Tai vielä parempi, minkälaiseen pukuun valtion viran tai toimenhaltijain on pakko pukeutua. Sillä tässähän hallitus ilmeisesti on ajautunut IKL:n linjoille, joka on sitä mieltä, että puolueet on hävitettävä. Kun kerran puolueväriä ei saa tunnustaa, merkitsee se puoluevastaista toimintaa. Ja puhdistus tietysti on parasta alkaa mahdollisimman ylhäältä, ainakin pääministeristä itsestään, jolla tähän mennessä ainakin on ollut taskussaan kahden puolueen jäsenkirjat.

Mutta kun hallituksella ilmeisesti näin on tarkoituksena hävittää puolueet, merkitsee se myös sitä, että ainakin IKL. saa olla tältä asetukselta rauhassa. Sehän näet ei ole poliittinen puolue, kun se juuri on ottanut päämääräkseen puolueiden hävittämisen. IKL:n pukuihin ei voida käydä käsiksi senkään nojalla, että se olisi yleensä poliittinen järjestö. Ennenkuin sitä siksi voidaan nimittää, täytyy näyttää toteen, että se on sellainen. Eduskuntavaaleihin osanotto ei vielä sitä todista. Vaalilaissammehan näet ei ole puhuttu mitään poliittisista järjestöistä sen enempää kuin — puolueistakaan. Niin että olkaamme rauhassa ja katselkaamme, mitä tästäkin asetuksesta rupeaa kuulumaan laillisuuden kannalta arvostellen.

Parias-luokaksi

tekisi "laillisuusrintaman" mieli painaa koko isänmaallinen kansanliike. Kuvaavana esimerkkinä tästä on seuraavakin äskettäin sattunut tapaus.

Ensi joulukuun kunnallisvaalien vaaliluetteloa tarkastettaessa erään keski-Suomen kunnan vaalilautakunnan kokouksessa ehdottivat eräät vaalilautakunnan vasemmistoporvarilliset jäsenet, että kaikilta isänmaalliseen kansanliikkeeseen lukeutuvilta kuntalaisilta olisi evättävä vaalioikeus tulevissa kunnallisvaaleissa n.s. kommunistilakien perusteella.

"Savo" lausuu ylläolevan johdosta:

Laillisuusrintaman kiihoitustyö on siis langennut hyvään maahan ainakin noissa vaalilautakunnan jäsenissä ja kantaa sen mukaisia hedelmiä. Mutta samalla tuo kiihoitus on lyönyt asianomaisen vaalilautakunnan jäsenet sellaisella sokeudella, etteivät he huomaa edes sitä, että he tuollaisilla ehdotuksilla ylittävät lain selvät määräyksetkin. He ovat nimittäin unohtaneet, ettei kyseellisen lain nojalla voida vaalioikeutta kunnallisvaaleissa kieltää edes maanpetokselliseen toimintaan osallistuneiltakaan, siis kommunisteiltakaan, vaan koskee mainittu laki ainoastaan vaalikelpoisuutta.

JOKO SELVIÄÄ

"Niin kauan kuin Suomen porvaristo pysyy vallassa nojautuen vapaasti valitun eduskunnan enemmistöön, sosialidemokraatit pysyvät kaikissa suhteissa ja kaikissa tilanteissa ankaran laillisuuden pohjalla. Viimeiset vuodet ovat osoittaneet, että sosiaalidemokraatit ovat tällaisissa tapauksissa hyvin usein luotettavampia porvarillisen demokratian kannattajia kuin porvarit itse. Kuten esim. meillä Suomessa. Mutta sellaisissa maissa, joissa diktatuurimiehet ovat hävittäneet kansanvallan perusteet kokonaan, siellä ei kansan lakeja enää ole olemassakaan. Silloin työväenluokalle ei jää muita keinoja kuin ne, joita Uusi Suomi ja äärimmäinen oikeisto suosittelevat parlamentaarisissa maissa. — Me olemme vallankumouksellisia siellä, missä valtakunta on diktatuurimiesten tai diktatuuripuolueiden käsissä..."

S. Sos.Dem. 19. 8. 33.

On mukava taas pitkästä aikaa kuulla, että marxilaiset tunnustautuvat vallankumouksellisiksi. Tosin sillä "takaportilla", että he ovat sitä vain "diktatuurimaissa". Asetettuna asiayhteyteen kyseessäolevan marxilaisten päälehden mainitun artikkelin kanssa nämä sen irralliset rivit kuitenkin osoittavat totuuden: siltä varalta, että meillä tapahtuisi jokin sellainen muutos vallassa, että marxilaiset voisivat sanoa "oikeiston diktatuurin" alkaneen, he jo etukäteen ilmoittavat, että silloin alkaa soida. Sekä pitkillä että lyhyillä aseilla. Tämä on hyvä tietää. Heidän omalla suullaan sanottuna alkanee asia, josta mekin niin monasti olemme muistuttaneet, nyt olla selvä kaikille.

Muuten: siitä, milloin valta on diktatuuria, milloin ei, lyövät käsitykset eri leireissä varsin pahasti ristiin. Marxilaisten mielestä, ylläoleviin lainauksiin nähden, ei tietenkään ole ollut mitään diktatuuria niissäkään hommissa, joihin he täällä 1917—18 ryhtyivät. Silloinhan porvaristo nojautui vapaasti valitun eduskunnan enemmistöön ja muutenkin olivat olemassa ne "kaikki tilanteet", joihin marxilaislehti viittaa. Mutta vaikka se pidettäisiin poikkeustapauksena — kuten marxilaiskapinoita heidän mielestään on pidettävä — niin onhan esimerkki jopa kuluneelta viikoltakin: Parisissa istuva toisen internationalen kongressi, jossa eri maiden sosialistijohtajat pyrkien "yhteistyöhön" kommunistien kanssa aivan avoimesti selittävät marxilaisten lähiajan tärkeimmän tehtävän. Siellä lausui eräs huomattavimmista esiintyjistä, että "demokratian puolustamiseksi on valta riistettävä työväenluokan ja keskiluokan yhteistoiminnan avulla". Tässä tarkoituksessa hän nimenomaan pyysi, että kommunistinen internationale kutsuttaisiin neuvotteluihin ja myös kutsuttaisiin koolle maailmankonferenssi taistelemaan fascismia ja kapitalismia vastaan. Sehän osoittaa perin luontevasti, millä tavalla marxilaiset ovat "luotettavampia demokratian puolustajia kuin porvarit itse". Meikäläisiin oloihin sovellettuna se merkitsee tannerilaisen ja stalinilaisen yhteisrintaman muodostamista (tietysti jälkimäisen harrastamilla aseilla sen aatesuunnan murskaamiseksi, jota Parisin kongressi tarkoittaa puhumalla yleisesti fascismista. Ja Venäjällä on lähiesimerkki siitä, minkälainen "demokraattinen" valtiomuoto siitä työstä on tuloksena.

Oliskohan vieläkään liikaa pyydetty, että Suomen kansa kautta linjan alkaisi ajatella omilla aivoillaan. Huomatkaa: Parisin kongressin henki ja päätökset ovat sitovia Suomenkin marxilaisille.

Mitä kenr. Malmberg

sanoo lottien muonitusoikeuksista.

Sunnuntaina Tammelassa pidettävissä IKL:n suurjuhlissa pitää tervehdyspuheen paikallispäällikkö Lindström ja muonituksesta huolehtivat lotat. Tämä on saattanut H. S:n käntymään itse kenr. Malmbergin puoleen kysymyksellä, "onko hän asiasta tietoinen". Kenr. Malmberg on vastannut, ettei hän ole kuullut siitä mitään, mutta saattoi vain huomauttaa, että esim. ennen vaaleja pyydettiin lottia järjestämään useiden eri puolueiden vaalitilaisuuksien ravintolapuolta, joten ainakaan tältä kannalta hän ei uskonut kyseessä olevassa tapauksessa olevan mitään erikoisempaa. Suojeluskunnat ja lotat ovat suhtautuneet neutraalisesti kaikkiin puolueisiin.

Kas kun H. S. ei ole samalla hoksannut kysyä, miksi eräässä vaalipiirissä oli IKL:n eduskuntaehdokkaana sk.-piirin valistusohjaaja.

IKL:n toimintaa

Paitsi juhlia, joissa IKL:n periaatteita selvitellään, muodostavat tärkeän työmaan kansanliikkeessä osastokokoukset. Meitä on pyydetty osastoille huomauttamaan, että niitä täytyisi saada jatkuvasti kaikkialla järjestetyiksi ja muun ohjelman ohella niissä keskusteleman ennenkaikkea IKL:n ohjelman peruskysymyksistä, niin että ne ovat selvillä jokaiselle rivimiehelle.

IKL:n puserojen tilaamisessa on myöskin vielä ollut epäjohdonmukaisuutta. Huomautamme, että tilaukset tapahtuvat osastojen huoltajien kautta, joiden puoleen halukkaita siis kehoitetaan kääntymään. Samalla mainittakoon, että Seinäjoella sijaitsevassa IKL:n päätoimistosa on myöskin saatavana puseroita vielä rajoitettu määrä.

— **Teatteri Kalevassa** on muhkea kaksoisohjelma. Viittaamme lähemmin ilmoitukseen.

Mustapuseroista pahoinpidelty

PAHOINPITELIJÖINÄ KAKSI SUKEVALAISTA KOMMUNISTIA.

Kun vanginvarija Reino Nikula Sukevalla oli t.k. 20 pnä myöhällä palaamassa kotiinsa eräästä perhejuhlasta, tapasi hän tiellä aivan Sukevan keskuksessa työmiehet Vilho Niskasen ja Veikko Koskelon, jotka hyökkäsivät hänen kimppuunsa kaataen hänet alleen tielle. Siinä miehet mukiloivat Nikulaa kivillä ja muilla kovilla aseilla. Pian tuli lähitaloista miehiä paikalle Nikulan avuksi, jolloin pahoinpielijät läksivät karkuun huutaen vielä mennessään, että kyllä he riisuvat mustapaidat. Nikulan saamat vammat olivat siksi pahoja, että hänet oli toimitettava saamaan lääkärin apua.

Mainittakoon, että pahoinpitelijöistä Niskanen oli tunnettu kommunisti, joka on käynyt Venäjälläkin kommunistien asioissa, mutta palautettiin sieltä pois. Koskelo niinikään on melkein samaa maata poliisille entuudestaan tuttu.

Hitlerin toimenpiteistä työttömyyden vähentämiseksi

Naisille rahalahja naimisiin menosta ja työstä luopumisesta. Palkintoja palvelijain ottajille.

Jotta miehet pääsisivät työhön naisten tilalle, on Reemstman suuren savuketehtaan isännistö ja työväenneuvosto Altonassa tarjonnut 6,000 markkaa jokaiselle naistyöläiselle, joka menee naimisiin ennen tämän vuoden loppua ja luovuttaa paikkansa tehtaassa miespuoliselle työläiselle.

Noin 200 naista on hyväksynyt tarjouksen ja 60 on selittänyt haluavansa luopua työstä tehdäkseen tilaa miespuolisille sukulaisilleen.

Königsbergissä maksetaan palkintoja emännille, jotka ovat tähän asti itse tehneet kotityönsä mutta suostuvat nyt ottamaan palvelustytön. Palvelustytöille kuitenkin on maksettava senmukainen palkka, minkälaisessa asemassa olevassa perheessä he palvelevat.

Maanviljelijät!

Ostakaa Oy Kalkkimaan Ab
maanviljelys-kalkkikivijauhetta

Asiamiehiä Seinäjoelta —pohjoiseen.

Konttori Lautiosaari. Puh. 29

Oy Kalkkimaa Ab

LIEDAKKALA.

O.Y. Puuseppä

Oulussa
Puhelimet 68 ja 668

Vanhin ja tunnetuin **puuseppätehdas ja rakennuspuutavarainliike** Pohjois-Suomessa

Veljekset Seppi & K:ni

OULU

Pohjanmaan Kauppiaiden Oy.

TUKKULIIKE

Konttorit:
Oulu, Vaasa, Kokkola, Rovaniemi.

B. LUKKARILA

Oulu, Isokatu 25. Puhelin 104
Monipuolinen miesten ja naisten
VAATETUSLIIKE

Huom.! Miesten pukuja

sopivia tukeville ja hoikille ruumiinrakenteille.

OULU
POHJOLAN "VALKEA" KAUPUNKI

Ennen talonpoikaismarssia oli Oulu — Pohjolan valkea kaupunki — poliittiselta väriltään veripunainen ja ymmärrettävistä syistä, sillä Oulu teollisuuskaupunkina on aina ollut kommunistien vahvimpia vartiopaikkoja. Kommunistien äänenkannattaja "Pohjan Voima" myrkytti niin tyystin kaikki työmaat Oulun läänissä, että mikään muu poliittinen ajatussuunta ei ainakaan työväen keskuudessa voinut tulla kyseeseenkään. Kommunistien harjoittama työmaaterrori Oulun seudulla on vielä niinkuin painajaisunena kaikkien tuoreessa muistissa. Lakot ja mielenosoitukset kuuluivat silloin päiväjärjestykseen.

Kun sitten punaiset riekaleet Lapualla riisuttiin ärsyttäjien yltä, heräsi koko maan isänmaallisesti ajatteleva väestö horrosunestaan tarkkailemaan tapahtumien kulkua, ja kansa nyt vasta havahtui huomaamaan, minkä laajuuden punainen rutto maassa jo oli saanut.

Oulun seudulla oli herätystyö miltei ylivoimaista. Oulun kaupungin vaaleanpunainen porvaristo päinvastoin jo heti alussa ryhtyi laulamaan tunnettua lauluaan — laillisin keinoin. Pieni, mutta sitä määrätietoisempi oli Oulussa aluksi lapualaisten joukko. Onneksi oli maaseudulla vielä säilynyt terve ajatussuunta, joka heti omaksui uudet virtaukset, vaatien jyrkästi maan puhdistamista kommunistisista aineksista.

Ensimmäisenä toimenpiteenä oli luonnollisesti kommunistien äänitorven Pohjan Voiman suun tukkiminen. Hallitus ei vaatimusta uskonut ennenkuin maakunnan miehet kerääntyivät ikimuistettavana kesäkuun 30 päivänä 1930 Oulun ja sankaripatsaan juurella vannoivat, ettei taistelua heitetä ennenkuin kommunistien julkinen maanpetoksellinen toiminta on perinjuurin tukahdutettu. Siitä hetkestä alkaen on Oulun seutu vielä toistaiseksi saanut kommunisteilta rauhassa työskennellä, ja on melkeinpä tuskallista ajatella, mitenkä täällä olisi tultu toimeen yli vieläkin jatkuvan pula-ajan, jos kommunistien toiminta olisi saanut häiriintymättä jatkua.

Olihan selvää, että myöskin Oulussa heti ryhdyttiin vaalimaan saatua voittoa. Lapuan Liikkeen paikallisosasto toimi kaupungin oloihin katsoen tyydyttävästi. Monet unohtumattomat isänmaalliset juhlatilaisuudet niiltä ajoilta ovat vielä muistossa todistamassa päivistä, jolloin vielä sai vapaasti lausua ajatuksensa tarvitsematta pelätä loukkaavansa punaista toveria.

Kun sitten keskustalaiset kellarisankarit olivat omistaneet maan puhdistuksen kommunisteista omaksi asiakseen ja Lapuan Liike valtiolle vaarallisena oli toistaiseksi lakkautettu, elettiin jonkun aikaa odotuksen merkeissä ja koetettiin sulatella sitä solvaustenryöppyä, joka keskustalais-marksilaiselta taholta suunnattiin liikkeemme kannattajiin.

Kun sitten Lapuan Liike useita kertoja oli haudattu, nousi elinvoimaisena Isänmaallinen Kansanliike punaista turmelusta vastustamaan ja omaa ohjelmaansa toteuttamaan. Oulun paikallisyhdistys, joka on toiminut jo viime huhtikuusta lähtien järjestyneessä muodossa, on osaltaan koettanut kantaa kortensa yhteiseen valkoiseen kekoon. Varsinkin viime eduskuntavaaleissa osoitti toiminta kantaneen hedelmiäkin, kohoten kansanliikkeen kannattajien äänimäärä jo keskustalaisten tasolle. Isänmaallisen Kansanliikkeen Oulun paikallisosasto, jonka jäsenmäärä tällä hetkellä on n. 500 ja kasvaa kasvamistaan, on ottanut päämääräkseen pestä Pohjolan valkoisen kaupungin kilvestä pois kaikki punaiset ja punertavat tahrat. Eikä täälläkään enää voi mikään mahti lopettaa eikä edes heikentääkään isänmaallista toimintaa punaisten voimien nujertamiseksi.

Sekaantuminen
muiden maiden asioihin
Demojen röyhkeyttä

Kuten tunnettua, ovat marxilaiset kansainvälisenä kompuksena erikoisen hanakat sekaantumaan kaikkien maiden asioihin "veljespuolueen" nimissä, vaikka he nykyisin meitä "fascisteja" syyttelevät kansainvälisistä salavehkeistä. Tuore esimerkki siltä rintamalta on täkäläisten marxilais-"urheilijain" sekaantuminen Latvian asioihin. Latviassahan on vallalla keskusta-"patkulilaisuus", joka samalla kun se yrittää tehdä lainsuojatttomaksi sikäläistä kansallista liikettä, "tasapuolisuuden" nimessä on päättänyt oikeusistuimen kautta vaatia lakkautettavaksi sikäl. marxilaisen "Urheilujärjestön". Vaikka lakkautus vielä ei ole edes tapahtunut, vaan vasta vaatimus on esitetty, niin on täkäläinen TUL rientänyt antamaan "nootin" Latvian hallitukselle. Ehkä on syytä oikein painattaa tämä Sirkuskadun sprintterien asiakirja:

"Sen johdosta, että viime päivinä on eri maiden sanomalehdistössä kerrottu Latvian Hallituksen päättäneen vaatia Riian piirioikeudessa lakkautettavaksi Stradnieku Sports un Sargs-nimistä työläisurheilijain keskusjärjestöä, rohkenemme täten kunnioittavimmin esittää Latvian Hallitukselle mitä vakavimman vastalauseemme tämän toimenpiteen johdosa.

Stradnieku Sports un Sargs on käsityksemme mukaan koko olemassaolonsa ajan ollut luonteeltaan kansanvaltaisen yhteiskuntajärjestyksen pohjalla toimiva sivistysjärjestö, jonka työ on suuntautunut vähäväkisen kansanosan keskuuteen ja sen vuoksi täytyy meidän pitää edellämainittua lakkauttamisvaatimusta kansan sivistystyön tukahduttamistoimenpiteenä, joka ei voi jäädä vaille yleistä kansainvälistä huomiota.

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 1933.

Kunnioittavasti:
Työväen Urheiluliitto.
T. V. Vilppula J. Klami
Työläisurheilijain keskusjärjestö
Suomessa".

Yli 60 hevosta
ilmoitettu Suomen ravikuninkuuskilpailuihin Seinäjoella.

Lauantaina ja sunnuntaina Seinäjoella Keskusradalla pidettäviin Suomen ravikuninkuusajoihin on ilmoitettu 40 ravija 20 laukkahevosta. Erikoisesti kuninkuusajosta muodostuu nyt kaikesta päättäen todella nimensä mukainen, sillä kaikki Suomen tämänhetken nopeimmat ravurit ovat mukana. Mainitsemme nimet: "Huovin-Pyry", om. Fr. Rosengvist, Turku, enn. 1.35,5. — "Virkku-Lintu", om. A. E. Greenroos, Helsinki, enn. 1.30,3. — "Murron-Varjo", om. J. V. Järvinen, Raahe, enn. 1.35,2. — "Erakon-Pomo", om. J. Peltola, Härmä, enn. 1.36. — "Tomu", om. Fr. Vanhatalo, Pori, enn. 1.31,1. — "Tipurtin-Lahja", om. M. Sihto, Ilmajoki, enn. 1.34,5. — "Jenny", om. E. Sundström, Turku, enn. 1.34,6. "Husari", om. F. Heljander, Turku, enn. 1.37,4. — "Maxwell", om. A. Ranta, Riihimäki, enn. 1.40,7. — "Hyrinä", om. F. Buttenhoff, Viipuri, enn. 1.35. — "Murron-Valtti", om. V. Grankull, Kristiina, enn. 1.42,5.

Myöskin suomalaisten hevosten 1000 m. kiitolaukkaan osallistuu nyt kaikkiaan 20 ratsua, joten tästä kilpailusta, kun kilpailijat lähetetään kahdessa 10 hevosen ryhmässä, tulee todella näkemisen arvoinen. Piiriesikunnan kiertopalkinnosta kilpailevat joukkueena Laihian-, Ilmajoen-, Kurikan- ja Nurmon suojeluskunnan joukkueet. Parhaista yksityisistä mainittakoon Suomen ennätyshevonen "Liina" ja "Laukka-Ruusa", joiden keskeinen kilpailu tulee jännittävä.

Kilpailut alkavat Keskusradalla lauantaina kello 15 ja sunnuntaina kello 14.

Eetu Valpaskin esiintyy

Punakapinan henkinen isä, Työmiehen originelli päätoimittaja Edvard Valpas, ei ole julkisuudessa esiintynyt monenmoniin vuosiin. Mutta ajanmerkit ovat nyt sellaiset, että hänetkin näkyy unhon yöstä vedettävän päivänvaloon. Pohjanmaan Kansan edustaja on eräässä pääkaupungin kuppilassa haastatellut Eetua. Tämä on tosin haastellut hieman katkerasti kertoen olleensa työttömänä siitä asti, jolloin ent. ammattijärjestö lakkautettiin, ja lisäten, että nykyisinhän nuoret ja pätevämmät toverit ovat astuneet remmiin. Valpas sanoo toistaiseksi olevansa "odottavalla kannalla" ja ajankulukseen harrastelevan etupäässä — urheilua. Haastattelija oli vielä kysynyt, eikö tämä "Suomen työväenliikken grand old man" voisi millään tavoin vaikuttaa järjestäytymisen edistämiseksi, koska "Suomen työväki" juuri hänen lausunnoilleen antaa mitä suurimman arvon. Siihen ei saanut haastattelija selvää vastausta. Ellei sellaisena nyt voitane pitää yllä olevaa viittausta urheiluun. Onhan "työläisurheilu" niitä takaportteja, joihin siellä luotetaan, jos jolloinkin sattuisi käymään niinkin, että virrat todella alkaisivat viedä oikealle. Mitämaks tämä kuuluisa Siltasaaren profeetta tällä pienellä lauseellaan järjesti "Suomen työväenluokalle" hienoimman paimenkirjeohjeensa. Saadaan nähdä.

Väärällä perustalla
HELSINGIN KÖYHÄINHOITOMENOT TÄNÄ VUONNA 80 MILJ. MK.

Helsingin kaupunginvaltuustossa tulee näinäpäivinä käsiteltäväksi köyhäinhoitolautakunnan 20 milj. markan myöntämisestä lisämäärärahaksi köyhäinhoitolautakunnalle. Sen menoarvio tätä vuotta varten oli lähes 60 milj. mk., mutta tämä summa on kulutettu jo tämän kuun loppuun mennessä, joten ylläesitetty 20 milj. mk. tarvitaan loppuvuodeksi ja miltei yksinomaan suoranaisiin avustuksiin, jotka siis ovat paisuneet tavattomasti. Näin ollen nousee köyhäinhoitobudjetti pääkaupungissa tänä vuonna 80 milj. markkaan. Huikea summa. On laskettu myös, että köyhäinhoidolle, kun se nyt nousee näin korkealle, menee kolmannes jokaisen äyrin hinnasta. Se ei enää ole tervettä politiikka. Suurimpana syynä tähän tietysti on työttömyys, jonka poistamiseksi pääkaupungissakaan vielä ei ole keksitty mitään todella tepsiviä keinoja. Helsingissähän on lisäksi, kuten hyvin tiedetään, suuri joukko varsinaisia ammattityöttömiä, joiden hoito kaupungille jatkuvasti tulee ylivoimaiseksi.

Muuten valaiseva kuva nykyisestä kunnallishuusholleerauksesta.

— **Oy. Kalkkimaan** maanviljelyskalkkikivijauhe on osoittautunut olevan parasta lannoitusainetta. Varsinkin happamilla mailla on se tehnyt suuria saavutuksia. Dolomiitti-kivestä yleensä saadaan kaikkein parhainta lannoitusainetta. Jos maanviljelijät huomaavat sen tärkeän merkityksen maataloudessa, niin he aina käyttäisivät Oy. Kalkkimaan Ab. kalkkikivijauhetta.

— **IKL:n Seinäjoen paikallisosaston** jäseniä, jotka joskus ovat kuuluneet mieskuoroihin, pyydetään heti ilmoittautumaan hra Saku Joupille. Aluksi kyseessä esiintyminen IKL:n E.-P. piirin syysjuhlassa Seinäjoella syyskuun 24 pnä.

Neuvostolakurjuudesta
Kun annoin naiselle kapallisen perunoita ja leivän, tuli hän niin iloiseksi, että alkoi suudella jalkojani

Erään Suomeen pakoon päässeen pohjois-inkeriläisen kertomuksesta muutamia kohtia:

— Vanhempani ovat karkoitetut Siperiaan. Heidät julistettiin kulakeiksi, kun eivät liittyneet kolhosiin. Ja kyllä talomme todellakin olikin aito kulakkitalous. Parhaimpina aikoina oli meillä 4 ha maata ja kaksi lehmää. Nyt on "suurtilastamme" jäljellä 0,5 ha maata ja yksi lehmä.

— Kotikyläni käsittää 60 taloutta. Tähän mennessä niistä on 5 liittynyt kolhosiin. Useita perheitä on karkoitettu Siperiaan ja Hiipinään. Kylämme kollektiivitalouden asiat ovat perin kehnolla kannalla. Töitä ei suoriteta aikanaan, talouden omaisuudesta ei pidetä huolta, ihmiset ovat eripuraisia, kollektivisteille tarjotaan ala-arvoista ruokaa ja niin poispäin. Kolhosin karjaa sortuu kymmenittäin puutteellisen ravinnon ja huonon hoidon takia.

— Kommunistiset järjestöt eivät kyläsämme ole saaneet nimeksikään kannatusta. Vain yksi mies on liittynyt puolueeseen. Nuorisostamme ei yksikään ole ruvennut komsomoliksi. Suomalaisten kommunistien järjestämän punanurkan tuntemattomat henkilöt likvideerasivat eräänä yönä niin perusteellisesti, etteivät jättäneet kiveä kiven päälle. Asian johdosta toimitettu tutkimus ei johtanut mihinkään tulokseen.

— Kaikkialla Inkerissä eletään hädän ja puutteen kynsissä. Valtion kaupoista ei yksityistalonpojille anneta minkäänlaisia tarvikkeita. Pietarissa taas elintarpeiden hinnat ovat satumaisen korkeat. Voi maksaa 45—50 rpl., sokeri 25 rpl., juusto 33—42 rpl., siemenvoi 34 rpl. kilo j.n.e. Miehen puvun hinta vaihtelee 500—1000 rpl. paikkeilla. Vaatteiden hinnat nykyisin ovat entistä korkeammat siitä syystä, että valtio ottaa torilla jokaisesta vaatekappaleesta veroa kolmannen osan siitä, miksi myyjä on tavaransa arvioinut.

— Huolimatta uusista passiasetuksista ja muista toimenpiteistä Pietarin kaduilla liikkuu näinä päivinäkin joukottain nälkäisiä ihmisiä, jotka kerjämäällä koettavat hankkia elatuksensa. Varsinkin surkeilta näyttävät nääntymäisillään olevat ryysyiset lapset, jotka katuvierillä istuen tai loikoillen anelevat almua. Miljoonakaupungissa on huutava pula paperista, mitä todistaa m.m. se, että Pietarissa on t.v. aikana lakkautettu viisi venäjänkielistä sanomalehteä. Samasta syystä on myöskin suomenkielinen Vapaus muutettu jokapäiväisestä lehdestä kolmasti viikossa ilmestyväksi. Kääröpaperiakaan ei ole koko kaupungissa. Sitä ei löydy edes valtion kaupoissa.

— Vielä kurjemmat olot kuuluvat olevan Etelä-Venäjällä. Kotikylässäni kävi hiljattain eräs ukrainalainen talonpoikaisnainen. Hän oli kuuden lapsensa kanssa lähtenyt kotiseudultaan nälkää pakoon. Nainen kertoi minulle, että Ukrainassa on niin suuri nälänhätä, että siellä on olkikatotkin käytetty ihmisten ruoaksi. Lehmiä yksityistalonpojilla ei ole. Ne on otettu kollektiiveille tai syöty. Kolhoseissakin on hyvin vähän lehmiä. Ne uskalletaan päästää laitumelle vain kivääreillä varustetun paimenen vartioimana. Muuten nälkäinen kansa teurastaisi ja söisi ne suuhunsa. Viljapeltoja vartioivat tshekistit, jotka armotta ampuvat jokaisen, joka yrittää kaapata vaikkapa kourallisenkin tähkiä. Kun annoin naiselle kapallisen perunoita ja leivän tuli hän niin iloiseksi, että alkoi suudella jalkojani. Nostettuani naisen ylös, hän tarttui käteeni ja silmät kyyneliä valuen suuteli sitä.

— Inkerin opettajistoa vainotaan edelleen. Viime keväänä karkoitettiin 10 vuodeksi Venäjälle opettajat Martti Susi, Aleksanteri Virolainen, Aati Haltsonen sekä toistamiseen Jalmari Parkkinen. Opettaja Valler Vesikko, joka viime vuosien aikana toimi opettajana Petroskoin 2:sen asteen koulussa, on hiljattain tshekan toimesta ammuttu. Seminaarin opettajana pitemmän aikaa toiminut Matti Virolainen on vangittu ja kadonnut teille tietymättömille. Opettaja Matti Ruotsi on taas vangittu.

Tuomarien tärkeästä tehtävästä

Ehkä on paikallaan juuri tänä ajankohtana palauttaa mieleen eräitä kohtia säädöksistä tuomarinviran hoitoon nähden. V:n 1734 laissa säädetään m.m.:

"Tuomarin pitää tarkoin tutkia lain oikeaa tarkoitusta ja perustusta sekä tuomita sen mukaan, mutta ei vastoin sitä oman mielensä mukaan. Maan tapa, jos se ei ole kohtuuton, olkoon hänelle myös ohjeena tuomitessansa, kun säädettyä lakia ei ole.

Jokainen tuomio perustettakoon syihin ja lakiin eikä mielivaltaan, ja on siihen selvästi pantava ne päätyyt ja se lain paikka, joihin päätös nojautuu. Tuomari älköön sivuuttako mitään asianhaaraa, jonka kantaja haasteen nojalla on asiassa tuonut esiin taikka mitä vastaaja tavalla taikka toisella on sitä vastaan väittänyt, vaan antakoon siitä päätöksen sen laadun mukaan. Älköön hän panko päätökseensä mitään, joka ei oikeastaan asiaan kuulu, älköön myöskään antako aihetta uuteen oikeudenkäyntiin toisen kanssa, jota ei ole siihen asiaan haastettu eikä siitä kuulusteltu".

Tuomaritoimen siveellistä puolta teroitetaan useissa n.s. tuomarinohjeissa.

Näissä sanotaan:

'Koska tuomarilla on Jumalan käsky tuomita oikein, niin hänen on kaikin voimin pyrkiminen tietämään, mikä oikeus on.

Samoin tulee tuomarin myös ajatella, että niin kuin hän itse on Jumalan käskyn haltija, niin myös kansa, jota hänen on tuomitseminen, on Jumalan oma, niin että hänen pitää Jumalan käskyllä eikä omalla käskyllänsä tuomita Jumalan kansaa eikä omaa kansaansa. Sentähden hänen pitäää Jumalan kanssa niin tuomita, kuin hän itse tahtoo vastata hänen edessään, jonka oma kansa on.

Samoin hänen myös tulee muistaa tuomarinviran olevan asetetun yhteisen kansan hyödyksi, ja sentähden hänen pitää sitä hoitaa yhteiselle kansalle eikä itsellensä hyväksi, vaikka siitä hänelle itsellensä on hyvää, jos hän sitä oikein toimittaa. Kuitenkin tulee hänen virassansa tavottaa yhteistä hyvää eikä omaansa, sillä tuomari on yhteisen kansan tähden eikä yhteinen kansa tuomarin tähden.

Hyvä ja älykäs tuomari on parempi kuin hyvä laki, sillä hän voi asetella kaikki kohtuuden mukaan. Mikä ei ole oikeus ja kohtuus, se ei saata olla lakikaan: Sen kohtuuden tähden, joka laissa on, se hyväksytään.

Kaikkea lakia on älyllä käytettävä, sillä suuri oikeus on suurin vääryys, ja oikeudessa pitää olla armo mukana".

Loppu kunnallisista liikelaitoksista Saksassa

Preussin pääministeri Göring on sisäasiainministerinä julkaissut kuulutuksen, jolla tehdään loppu kunnallisten liikelaitosten kilpailusta yksityisten liikeyritysten kanssa. Kuulutuksessa lausutaan m.m., että kunnat erikoisesti inflatioajan tullen ovat perustaneet tai liittyneet yrityksiin kaupan, teollisuuden, käsityön ja liikennelaitoksen aloilla ilman, että mitään todellista tarvetta siihen olisi ollut. Kuntia kehoitetaan tämän vuoksi tästä lähtien luopumaan tällaisesta toiminnasta.

Kommunisteilla

OMA LEHTI

Hbl:lle on sähkötetty Länsipohjasta, että siellä toimii kiinteä kommunistinen keskus Suomea varten. Se sijaitsee Pajalassa erään huomattavan ruots. kommunistin ollessa sen organisaattorina. Mainittavin tieto siitä on, että siellä painetaan Kipinä nimistä suomalaista kommunistilehteä, jota sitten levitetään rajan yli maahamme. Sen sisältö on äärimäisen raaka ja muistuttaa neuvostolan alueella ilmestyviä suomenkielisiä punalehtiä tekotavaltaan.

Poliisi kuuluu nyt olevan tekijäin jäljillä, vaikka pidätyksiä ei vielä olekaan toimitettu. Ruotsissa vallitsee verratta'n laaja — vapaus.

YLI 50 MAAN PARASTA HEVOSTA KILPAILEE

Suomen ravikuninkuudesta

SEINÄJOELLA

Keskusradalla alkaen lauantaina kello 15 ja sunnuntaina kello 14.

Osanottajista mainittakoon: **"Virkku-Lintu" — "Tomu" — "Hyrinä" — "Huovin-Pyry" — "Jenny" — "Husari" — "Vappu-Lahja" — "Maxwell" — "Murron-Varjo" — "I. T. Muisto" — "Tahdin-Pohti" — "Pössö" — "Elon-Vimma" — "Masse" — "Murron-Usko" "Erakon-Poju" — "Huovin-Usko" — "Eros II" — "Impin-Hely" — "Pasila" — "Paulus" y.m. y.m.**

SUOMALAISTEN HEVOSTEN KIITOLAUKASSA

mukana 16 hevosta. Mielenkiintoinen ottelu Laihian ja Ilmajoen sk. kesken Piiriesikunnan kiertomaljasta.

HEVOSIA YHTEENSÄ YLI 50:

Helsingistä, Turusta, Viipurista, Tampereelta, Riihimäeltä, Raahesta, Porista, Kristiinasta, Kokkolasta ja Etelä-Pohjanmaalta.

Totalisaattori molempina päivinä

Tasotusajo myös naisten ajamana.

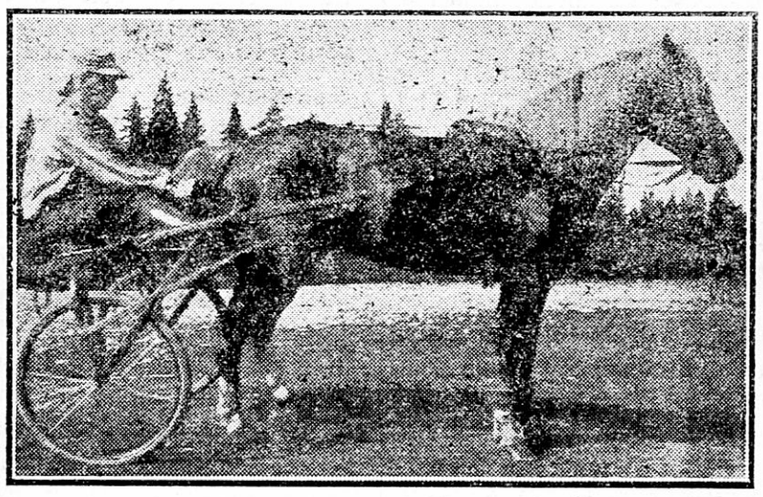

Johtaja Fr. Rosenqvistin "Huovin-Pyry" Turusta. Voitti m.m. kuluisan "Virkku-Linnun" äsken Kouvolan kilpailuissa. Osallistuu Suomen ravikuninkuusajoihin Seinäjoella.

Presidentti Rooseveltin elvytysohjelma

Yhdysvaltain pres. Rooseveltin aloittamasta elvytystoiminnasta kertoo New Yorkin Uutiset m.m. seuraavaa:

Uuden "National Industrial Recovery Act (Kansallis-teollis-terveyttämis-)-lain toivotaan tuottavan kansalle työmahdollisuuksia, kun elvytysohjelman ylijohtajan, kenraali Hugh S. Johnson'in ylin neuvonantaja on maan huomatuin työväen unioiden lakimies D. R. Richberg ja elvytystoiminnan administrationiin kuuluu muitakin unionjohtajia, jotka ovat nyt tilaisuudessa säätämään m.m. tarkempia asetuksia, niin ettei mielivaltaisuuksia enää voitane harjoittaa unioiden keskuudessa.

Rahaa valtiolle!

Heinäkuun loppuviikolla Amerikan kansalle annettiin tilaisuus lainata hallitukselle 850 milj. dollaria rahaa, jota tarvitaan elvytysohjelman läpiajoon ja moniin muihin menoihin. Että vähävaraisillakin olisi tilaisuus kantaa roponsa kekoon, oli bondeja (obligatioita) laitettu 50 dollarin nimellisarvosta lähtien.

Bondien merkintä suoritettiin muutamassa tunnissa ja merkittiin summa ylikin. Tämän lisäksi hallitus kuitenkin arvioi elokuunkin aikana saavansa monin verroin enemmän varoja käytettäväkseen.

Farmarien kiinnitysvelat järjestetään uudelleen.

Kongressi myönsi farmilainoihin 2,200 miljoonaa dollaria; pankit puoltavat lainain annon. Farmarien kiinnitysvelkojen uudelleenjärjestelyä kiirehditään niin paljon kuin mahdollista. Mr Henry Morgenthau Jr, "Farm Credit Administrationin" kuvernööri aikoo toteuttaa kongressin myöntämillä valtuuksilla sen ohjelman, mikä viime keväänä suunniteltiin kiinnitysten alla ja pakkohuutokauppojen uhkaamina olevien farmarien pelastamiseksi ja myönnetyn rahamäärän käyttämiseksi tähän tarkoitukseen. Tämä toiminta on jo käynnissä useissa valtioissa. Hallituksen miehet, joita lähetetään kuhunkin piirikuntaan, ottavat selvää farmikiinnityksistä ja järjestävät maapankkien välityksellä asiat siten, että farmit pelastuvat ulosmittauksista ja pakkohuutokaupoista.

Maapankeilla on oikeus myöntää kiinnitys 50 prosenttiin siitä arvosta, mikä kullekin farmille on arvioitu sekä 20 pros. vakuutuksen arvosta ensimäiseksi kiinnitykseksi. Lisäksi voi farmari ottaa toisen kiinnityksen irtaimistoonsa, jota kiinnitystä myönnetään 75 pros. irtaimiston arvosta.

Pankit saavat avustusta.

Reconstruction Finance Corporationin (R. F. C.) puheenjohtaja Mr J. H. Jones esiintoi äskettäin eräässä puheessaan, että hallitus rupeaa tukemaan pankkeja, että nämä voivat antaa lainoja kansan kaikkiin luokkiin kuuluville ja että liikeelämä siten pääsisi vauhtiin ja saisi pysyvästi vilkkautta ja varmuutta.

Mr Jones huomautti, että nyt, hintojen kohottua monessa suhteessa puolella, tarvitaan paljon enempi luottoa kuin hintojen ollessa alhaalla. Avustaakseen pankkeja antamaan luottoa "varmoissa tapauksissa" R. F. C. ostaa varmalla pohjalla toimivien pankkien osakkeita niin paljon kuin voidaan pitää kohtuullisena, siten hankkiakseen pankeille pääomaa. Näin tehden pankit voivat antaa luottoa pelkäämättä oman taloudellisen asemansa vaarantamista.

Virkamiesten asema.

Yhdysvaltain korkeimpain hallitusvirkamiesten asema ei tosiaan ole kadehdittava. Esim. elokuun alussa presidentti Roosevelt äkkiä vapautti apulaisvaltiosihteeri, prof. R. F. Moley'n tehtävistään ja siirsi hänet oikeusdepartementtiin ja tehtäviin, jotka eivät ole edes hänen alaansa. Vakuutetaan kylläkin, ettei tämä merkitse hänen erottamistaan hallitusdepartementista; mutta on liikkunut huhuja, että valtiosihteeri Hull jotenkin olisi syynä edellisen siirtämiseen. Sanomalehdet muutenkin viittailevat usein siihen, ettei Rooseveltin hallitus suvaitse toisinajattelemista eikä vaapata mielipiteen ilmaisua — —.

Vastustusta.

Maassa on noussut paljon vastustajiakin pres. Rooseveltin "codeja" vastaan. Niinpä esim. Illinois'in maitomiehet eivät hyväksy niitä. Maitoliikkeen, jolla on 102 myyntiasemaa Chicagossa ja ympäristössä, johtaja Norman Dieta sanoo, että presidentin code maitoliikkeille on perustuslainvastaista, "me menemme vastaamaan asiassa oikeuteen ja tulemme edelleenkin myymään maitoa omilla hinnoillamme; me myymme maitoa 500,000 kuluttajalle ja heillä on oikeus ostaa maitoa meidän hinnallamme 6¼ sentillä kvartin" (presidentin "coden" mukaan maitoa ei saa myydä 10 senttiä halvemmalla kvarttia eli ¼ gallonia).

Ney Yorkin Uutiset, josta ylläolevia tietoja olemme lyhentäen lainanneet, julkaisee viimeksi saapuneessa n:ossa m.m. otteita taloustieteen prof. N. Carothers'in kirjoituksesta, jossa tämä todistelee, että aloitetusta inflatiosta joutuvat työtätekevät kansalaiset enimmän kärsimään. "Puhutaan kiinnityksen alaisista farmareista joita tulisi auttaa", hän m.m. sanoo. "Nämä nyt hätään joutuneet olivat niitä, jotka sodan aikana niittivät lihavimmat tulokset; he saavat nyt kärsiä, kuten me kaikki". Mutta tuhoisimmin inflatiosta joutuvat kärsimään kaikki palkkaa nauttivat: ulko- ja tehdastyöläiset, opettajat, klerkit, postipalvelijät j.n.e. (puhumattakaan pienistä säästäjistä).

Hallituksen toimenpiteellä inflation määräämiseksi, sanoo mainittu prof., pantiin mielivaltaisesti koko kansan hyvinvointi uhkapeliin, jonka tulokset saattavat olla tuhoisat.

Kaleva. HUOMATKAA! Sunnuntaina suuri kaksoisohjelma!
Tulitikkukuningas ja Nainen Monte Carlosta,
Pääosissa Barren William ja Lil Dagover. Lähemmin ilmoituskaapeissa.

Ilmajoen Osuusmeijeri
Osuusmeijerissä karjatalouden varmin tuki ahtaina aikoina

Virkamiehiä

koskevasta puseroasetuksesta

ovat "laillisuuslehdet" tietysti heti rientäneet lausumaan riemunsa ratki päätellen ilman muuta, että sen nojalla IKL vihdoinkin voidaan ainakin "ulkonaisesti" saada maan alle. He vatkuttavat vanhaa virttänsä, että IKL on toiminnassa oikeusjärjestystä ja valtiovaltaa vastaan — kirjoitustapa, jota sietäisi itse oikeusminiserinkin, vapaamuurariveljen 4. asteessa, varat. Serlachiuksen, hieman ajatella. Tyypillinen näyte siitä on esim. t. k. 24 pnä Helsingin Sanomien iltapäiväpainoksen artikkeli, jossa taas lausutaan tähän malliin:

Kehoituksiin, joissa yllytetään määrätynlaisten pukujen ja muiden sentapaisten puoluemerkkien kantamiseen, sisältyy samalla valtiovllan ja oikeusjärjestyksen uhmaa. Tämän vuoksi on paikallaan, että sitä valtiovallan taholta hillitään. Sitä tarkoittaakin valtioneuvoston nyt antama määräys, että valtion viran tai toimenhaltijat eivät saa esiintyä sellaisissa puvuissa, joiden tarkoituksena on osoittaa kuulumista määrättyyn poliittiseen järjestöön tai puolueeseen, eivätkä kantaa puvunosia tai helposti näkyviä merkkejä, joilla on mainitunlainen tarkoitus.

Tässä ei ole kysymys puvusta sellaisenaan, kuten lapualaiset väittävät, vaan "puseroin" y.m. tunnusmerkein esiintyvistä poliittisista järjestöistä, joiden toiminta kohdistuu oikeusjärjestystä ja valtiovaltaa vastaan. Tämän vuoksi ovat puserot herättäneet lainkuuliaisten kansalaisten taholla närkästystä. Niihin aletaankin, mikäli olemme saaneet eri puolilta maata kuulla, yleisesti väsyä. Sen tähden hallituksen määräys, etteivät ainakaan valtion viran ja toimenhaitijat saa kantaa tuollaisia puoluetunnusmerkkejä, otetaan vastaan tyydytyksellä. On vain toivottava, että olot maassamme pian rauhoittuisivat ja tasaantuisivat niin täydellisesti, ettei kukaan katsoisi kansalaiskunniansa mukaiseksi esiintyä tavalla, jolla on oikeusjärjestystä ja valtiovaltaa uhmaava leima.

Yleisesti puhutaan, että H. S:n finanssit ovat kiinteässä yhteydessä erinäisiin kansainvälisiin, m.m. juutalaisperäisiin lähteisiin. Jos IKL esm. olisi tilannut pukukankaansa määrätyiltä kansainvälisiltä firmoilta, niin taitaisi H. S., joka yleensä jutien asioilla liikkuu, puolestaan olla näihin pukuihin hyvinkin suopea. Nyt se niissä näkee vain "valtiovallan uhmaamista". Tämä fraasihan onkin kansainvälisten juutalaisten sanakirjan käytetyimpiä, koska heidän riitinkiensä mukaan joka valtiossa on saatava aikaan hämmennystä ja sekasortoa, joiden raunioille sitten se oikea valtio, seemiläisten maailmanvalta, voitaisiin perustaa.

Eino Iidanpoika Nygren

ONKIN LENINGRADIN KANSAINVÄLISEN SOTAKOULUN KADETTEJA!

Äskettäin tapahtui Joensuussa varsin huomattava miestappo, jossa syyllisenä pidätettiin työmies Eino Iidanpoika Nygrén. "Karjalainen" kertoo nyt, että tämä mies onkin huomattu suurkommunisti. Vuonna 1922 hän meni rajaloikkarina Neuvosto-Venäjälle ja opiskeli 2 kuukautta Leningradin punaisessa kansainvälisessä sotakoulussa. Palattuaan Suomeen salateitse pidätettiin Eino Iidanpoika Nygrén ja sai toukokuun 30 pnä 1924 Viipurin HO:ssa 1 vuoden ja 3 kuukauden kuritushuonetuomion, jonka hän on kärsinyt. Hovioikeus myöskin tuomitsi Nygrénin olemaan ilman kansalaisluottamusta 4 vuotta yli rangaistusajan. Tästäpä johtuu, että Nygrén osasi käyttää niin kätevästi puukkoa, että ensimäisellä lyönnillä sai annetuksi uhrilleen työmies Onni Meriläiselle heti kuoleman tuottavan haavan. Luultavasti Nygrén joutuu nyt jälleen pitkäksi aikaa tiilenpäitä lukemaan ja maailmanvallankumouksen valmistelu ainakin hänen osaltaan keskeytyy toistaiseksi.

O.Y. YRJÖ SUNDQVIST.
Vaasa, Hovipuist. 13, puh. 242, 1256.
Ensiluokkainen **KULTASEPÄNLIIKE.**
Siis edullinen **kihlojen, lahjojen** ja **palkintojen ostopaikka.** Paikkakunnan parhaiten varustettu **Optillinen liike.** Zeiss-tuotteiden valtuutettu myyjä. **Huom.! Silmälääkärin hyväksymä optikko.**

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Rakennustoimisto
Gunnar Andersson
Tampere.
Rakentaa urakalla ja laskuun.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN PÄÄTOIMISTO
Seinäjoella Kauppakatu 9.
Auki klo 9—16. Puh. 246.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN KESKUSTOIMISTO.
Helsinki.
Hallituskatu 17.
Järjestöjohtaja: Puh. 21 640.
Jaostot: Puh. 26 242.
Auki klo 10—19.
Taloustoimisto, Kluuvikatu 8.
Puh. 26 404.
Auki klo 9—16.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: VILHO VIITA

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Kauppakadun 9:ssä, varat. I. Talvitien talossa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 9—16.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.